

Kol Soteh

כל סוטה

גליון מספר: 105 לתאריך: 9/12/2016

עלון בלתי תלוי מיסודו של משה בן-חיים ז"ל ודני נמלי ייבדל לחיים ארוכים

An independent magazine established by the late Moshe Ben-Chaim, RIP and Dani Namali, long may he live

313 אמן

תדע כל אם עברייה
שהפקידה את גורל
בנותיה בידי
מפקדים הראויים
לה... א... כן

Magazine editor: David Ellman

עורך העיתון - דוד אלמן

ניתן להגיע לכל עלוני "כל סוטה" החל מהראשון ב- 5/11/1976 ועד היום, זאת על ידי לחיצה על הקישור בתחתית המלבן הירוק. ניתן גם לסרוק את הסמל משמאל באפליקציה מתאימה בנייד.

אתר ארכיון "כל סוטה"

"Kol Soteh" Archive site

<http://www.d-ellman.com/divrei/other/soteh.html>

אז מה יש לנו? השבוע ב"כל סוטה"

בעקבות מאמרו של דני - מאמר נוקב של דאגלס ל-"דברי הכפר"
נראה לי שהמאמר מבהיר היטב את גישתו של דאגלס לחיים בכלל
ותופעות מסויימות אצלנו בקיבוץ
שווה קריאה!!

מלווין מבהיר רגשותיו על העלמו של ווילי פינקוס מחיינו היומיומיים.

דוד ממשיך במאמרו על האושר הפשוט והיומיומי המזומן לכל מי
שעיניו בראשו וליבו.

דוד מספר על צער גידול פרות בגינה הביתית

קיבוץ ברעם מככב השבוע בפינה "לכל יישוב יש שם"

הפינה "איך אומרים בעברית?" מסבירה לנו מה הם בעצם "אלרגיה" ו-
"סירופ"

בעקבות תמונה ששלחה מיה בן-חנוך: מובאת תערוכת צעצועי גמדה
במדור "נוסטלגיה"

הפינה המדעית: והפעם מביא דוד מאמר על אמצעי ניווט ותנועה בחלל

אזהרת כתיבה!! ככל שתכתבו פחות, כך אני אכתוב יותר !!

דוד B.B.M אלמן

לקישור כלשהו יש להשתמש בכתובת: telcomm@kfar-hanassi.org.il

For any contact use the address: telcomm@kfar-hanassi.org.il

פרורים מהאסלה

מדוע נולד אדם לפני חווה?
כי לכל יצירת מופת צריך טיוטא

אהבה ממבט ראשון עלול להסתיים בגט ממבט שני

אין צורך לחשוב על העתיד, הוא יגיע בכל מקרה

אני לא רואה דברים כפי שהם. אני רואה דברים כפי שאני

מעניין... נר לא מאבד דבר מאורו כשהוא מדליק נר אחר

המקום היחיד בו הצלחה באה לפני עבודה, זה במילון (מוסי המאירי!!)

להיות צעיר זו מחלה, אבל אל דאגה, כולם מחלימים ממנה

ג'נטלמן הוא אדם שמעולם לא יפגע באחר ללא כוונה

כאשר איננו יכולים לשנות את המצב, כנראה שהגיע הזמן לשנות את עצמנו.

אנחנו מוקפים אוייבים... בעיקר מבפנים

אם אתם רוצים לשנות את העולם, תחילו לשנות את עצמכם

בזא אטמן ("שתול" של "כל סוטה")

*** בסיום הקריאה, לא לשכוח להוריד את המיים! - תודה

Dear Aviva and Shimon,

(Written by Melvin Simmons)

It is with much sadness that I write this letter of condolence about such a kindred spirit as Willie, the brusque diamond and protector of our Furry Friends, who was never afraid to be in the forefront of controversy concerning animals and birds. Willie never faltered in his stand against the ignorant who wouldn't understand the need of our cats to reduce the number of rats, mice, snakes and some dangerous insects on the Kibbutz. He once asked me to watch one of his 'specials' adept at catching and killing Cockroaches; and another, carefully manoeuvring towards one of the biggest Spiders I have seen, before pouncing.

My first encounter with Willie was soon after I became a member. As Electrician, my work took me all over the Kibbutz, where my dog always accompanied me. Often Willie's dog would follow us about. In fact the two dogs soon became friends. But your mother "of Blessed Memory " felt that I was alienating her dog's affection. Although, Willie, in his inimitable way, would give me that dry glance of his, was pleased that your dog was enjoying daily adventures instead of confined to its home

On top of his regular work, plus Kibbutz other duties, Willie was always active in other areas of responsibility. He modernised the printing of the late 'Dvrei Hakfar' and designed a paper organiser machine. Later in life he was involved with the local Council when it finally understood the importance of Spay/ Neuter programmes for Ferals, as well as for Pets. I was proud to be a friend and of help to Willie at that time.

Aviva, I shall always remember Willie as the brusque diamond with the most generous and caring heart, who was always on side of the less fortunate. For me, Kfar Hanassi will now be a lesser place without Willie here.

With heartfelt Condolences. As ever, yours, Melvin. S.

אושר 2

הבקר

כִּמְה דַקוֹת לְאַחַר שֶׁהַשֶּׁמֶשׁ זָרְחָה
וְהַטֵּל נָח עוֹד נּוֹצֵץ עַל הָעֵשֶׁב שֶׁבְּצַד הַדֶּרֶךְ,
בְּשַׁעֲבַרְתִּי לְיַד הַמַּסְלָעָה שֶׁלִּפְנֵי בֵּית הַקְּבָרוֹת,
הַזְקִיף שֶׁל שְׁפֵנִי הַסַּלֵּעַ,
זֶה שֶׁנִּרְאָה כְּמוֹ גִּנְרֵל אֲשֶׁבּוּל,
הֵנִיד בְּרֵאשׁוֹ לְשִׁלּוֹם בְּשַׁעֲבַרְתִּי עַל פְּנֵיו,
אֵיזָה אֲשֶׁר.

דודו פלמה

לחבר אנונימי אך ממושמע...

דאגלס ארנולד /

(בעקבות מאמרו של דני מהשבוע שעבר, נוכרתי בכתבה של דאגלס ל-"דברי הכפר", אשר תרגמתי בזמנו. זהו אולי המאמר היחיד שכתב אי פעם לעיתון שלנו. מי שהכיר אותו, ידע במה מדובר - דוד אלמן)

לחבר אנונימי אך ממושמע, אשר ערך ביקור יזידותי בחדרי ולאחר מאבק מצפוני, אני מקווה, ניגש ללא בושה למזכירה כדי לדווח על פגיעה בחוקי אישור השימוש במשחת שיניים מוברחת.

תודה לך ידיד יקר, על שהזכרת לי שבכפר הנשיא אכן קיימים חוקים להגבלת השימוש בפה וכתוצאה מכך את השימוש הבלתי נאות באיברים אחרים.

פעולתך הבלתי אנוכית למען חברתינו תדרבן, וודאי, אחרים להתעטף באצטלת האנונימיות בשם ההגיינה הדנטאלית. אך אל דאגה חבר, ההיסטוריה תטהר שמך בבוא העת כאשר אותה משחה לבנה, הזרה לנו כל כך (והאחראית לכה הרבה הנאה אוראלית בלתי רצויה) תעלם מעל פני כדור הארץ.

בינתיים אין בידינו לנחמך פרט להכרה אילמת בכל אותן שעות על שעות של עמידה בגנים אפלים ולחים ובהתבוננות בלתי נלאית מבעד לחלונות מקלחת זרים.

מפאת החורף הצפוני הקר יהיה זה אך מן התבונה לקחת בחשבון בגדי חורף חמים, אך הזהר בכובע! אורחים-עובדים ושאר אזרחים מדרגה שניה לומדים עד מהרה לזהות את סמל החוק ונוטים להמלט מפניו ברגע הופיעו בשטח.

הטוב ביותר תהיה, אולי, שקית אנונימית מפלסטיק שתוכל גם להגן על האף - איבר חיוני בכל עבודת בילוש.אה...ה...ה... דרכו של צדיק אינה סוגה בשושנים ויש כה הרבה ללמוד....

כיצד מבחין אדם, בהכנסו לחדר זר, בעדויות המצביעות על אופוריה שנגרמה כתוצאה משימוש קלוקל במשחת שיניים? מה הם סימניו של אותו נגע נורא? - אותו קצף קל בקצות השפתיים? - הלובן הבלתי טבעי של השיניים?

קורסים מעולים אורגנו למען המתלמדים, והשאליות המוסריות לא הוזנחו. אם לדוגמא, הינך נתקף ביסורי מצפון קלים - בל יירך לבבך, תלמד במהרה לדעת שהקשת הרחבה של הגוונים שבין הטוב והרע, מותר ואסור, אינו מעניינך כלל - והמות, הפלא המרכב וחסר הסדר הזה, של האדם, הינו מיותר בתקופה שבה הינך נדרש להגיב חד משמעית על מאורעות.

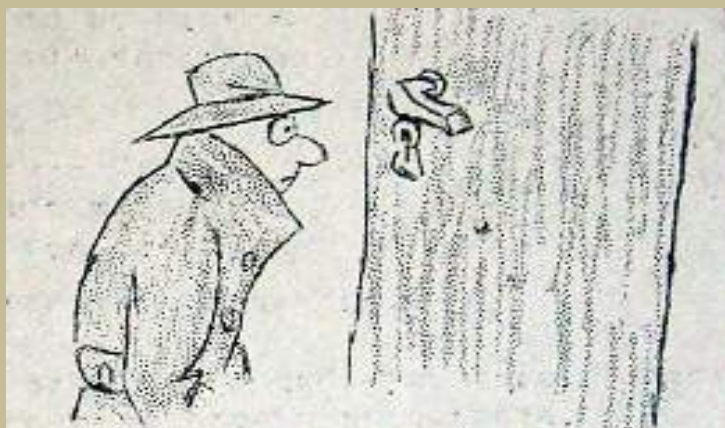
להלן קטע משאלון סטנדרתי מתוך הקורס הנ"ל:

(נא למלא בכתב ברור ומסודר)

קרא בעיון את הקטע הבא וענה על השאלות:-

"תאר לעצמך חברה שאחד
הטאבויים המרכזיים שלה הוא
שמירה על צניעות האישה.
חברה זו מתכנסת ומחליטה
ברוב גדול לאסור באיסור חמור
שימוש בלבנים (תחתונים)
ארוטיים.

האינספרציה המושקעת בקבלת
החוק ובאכיפתו, גורמת לחברה
להציץ בצורה בלתי מרוסנת
מתחת לכל חצאית"

איור מקורי של המאייר
התורן ב-"דברי הכפר"

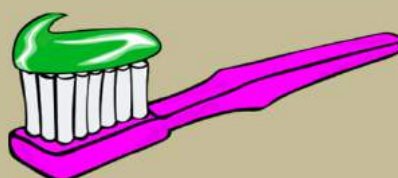
1. הצע שיטה של חקירה שתחשוף הנאות סוטים אצל גברים.
2. הבא טיעונים לגבי הקשר הידוע בין הנאה מעוותת ושימוש בלתי נאות במשחת שיניים.
בסיום הקורס יזכו המסיימים בהצלחה, בתעודת גמר ומעיל גשם לח.

אם לאחר תקופה פוריה וממושכת של הצעות בכל סוגי מזג-אוויר, מסתבר לתדהמתו של
הנבלה המקצועית, שהתדמית אינה ניתנת להסרה עוד, אזי תזכה אותו החברה בניתוח
לובוטומיה חינם וארבע וחצי ימי חופש (חצי פנסיון בלבד!) במלון הקיבוץ בנתניה.

בהערכה

דגלס א.

(תרגום: דוד)

ש י ר ת ה נ ו ע ר

שירה הנוער, שיר עתידנו
שיר התחדשות, בנין ועליה

מחשב מסלול מחדש...

המהפכה הטכנולוגית לא פסחה גל על חמורנו
למרות אי אלו רטינות ואמירות כגון: הקידמה הזו עוד תהיה בעוכרנו...
ניזכר היה במקורבו משכבר הימים - 'ליפא העגלון' - החכם והחרוץ
שנהג לומר: "אם אפשר ללכת - לא מוכרחים לרוץ..."

כמו כולם גם הוא התקין את אפליקציית הניווט waze
למען יתר ביטחון! כי איך אומרים ביידיש: גְּיִי וְיִיס...
זה לא שהוא סמך על הטכנולוגיה יתר על המידה...
הוא לא נזקק ל - ג'י.פי.אס - כדי להבין שהעדר עלה על מסלול ללא מוצא...

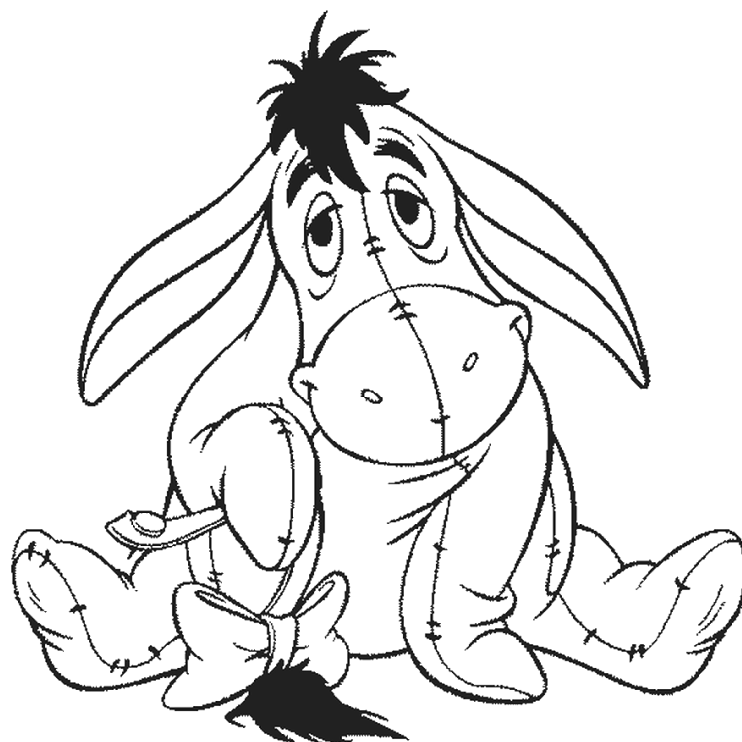
כשהופיע מידיי פעם בחלומו חזיון ורוד
דמיין לעצמו שזה יהיה ודאי נחמד מאוד
לו מישהו היה מצליח לתכנת איזה אלגוריתם יחודי
משהו מבריק מבית היוצר של המוח היהודי...
אפליקצייה שתדע לזהות מבעוד מועד
צרות בעיות וטעויות הניצבות בדרכו של 'היהודי הנווד'...
להדליק נורה אדומה, להציב תמרור עצור! לברנש
ולומר בקול דיגיטאלי והחלטי: מחשב מסלול מחדש...

אך בינתיים קהו עיניו של חמורנו מראות
ברובצו חסר אונים וממתין לבאות
את עדתו הצועדת כלהקת למינגים בעינים סומות
אחרי חבורת "חלילני המלין" המאחזת בכחש את נפשם בחלומות...
ומוליכה אותם שולל אל עבר פי התהום
כאשר מסביב כבר הסער יהום...
ומבטיחה שהכול ישוב להיות כימים ימימה
לו רק יעשו עוד צעד אחד קטן ונוסף קדימה...

ברור כשמש למי אין אינטרס שיימצא פתרון...
לא צריך להיות ז'וזה סמארגו* כדי להצביע "על העיוורון"
כשאובדת הדרך של הנהגה כושלת, המגמגמת בקול רופס
זקוקים כולנו להרבה יותר מאשר פטנט או נס...
מאיך ייתכן מאוד שעוד בטרם יומצא היישום המיוחל
יגיע מבול שישטוף הכול בנחשול עצום שייתנשא אל-על
ורק כאשר ייכלו המים אפשר יהיה לומר בקול נרגש:
עכשיו ניתן לחשב מסלול מחדש...

* ז'וזה סמראגו סופר פורטוגזי זוכה פרס נובל פירסם בשנת 1995 רומן בשם "על העיוורון" שתורגם בין השאר גם לעברית בשנת 2008

אבי

© 2008

הלו, זה רדיו?

הצ'ופצ'יק של הקומקום או, כיצד מכנים בעברית

"אָלְרָגֶה" = "רְגֶשֶׁת" 🧐

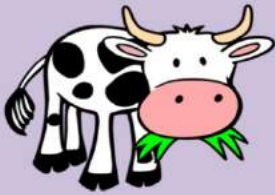
רְגֶשֶׁת היא רגישות יתר לחומרים מסוימים, כגון תרופות, מאכלים ואבקת פרחי. הגוף מפעיל שלא לצורך את מערכת החיסון נגד החומר ונלחם בו כאילו היה גורם מזיק. מאפיינים נפוצים של רגשת הם פריחה בעור, בצקת ועיטוש. המילה רְגֶשֶׁת בנויה במשקל המחלות.

"סִירוּפ" = "נְשִירוּב"

שִירוּב הוא תמצית סמיכה ומתוקה של מיץ פרות. המילה שִירוּב נוצרה על פי שִראב (=משקה) בערבית. גם המילה הלועזית סִירוּפ מקורה בערבית.

צער גידול פרות בגינה / דוד אלמן

לא, אין כאן טעות כתיב! הכוונה אמנם לפרות ולא לפירות.
אם כך כל זאת על שום מה ולמה?

לאחרונה זוכים אנו לביקורי נימוסין של אותן חיות על ארבע. לא שיש לי בעיה עם הולכי על ארבע, ההיפך הוא הנכון, גם אני הולך כך לאחרונה.
אך השילוב של גידול שום, בצל וחסה עם פרות, אינו עולה יפה.

אמש הגיעה הפרה, כן, הפרה ב"ה" הידיעה מאחר והיא מוכרת לי מאד מהימים האחרונים.
הגיעה כבודה והחלה נוגסת מכל הבא לפה. התחושה שעלתה בי באותו רגע הייתה "סטייק לארוחת צהריים!!". אך במהרה התעשתתי מאחר וזנחתי את ההרגל הקאניבלי של אוכלי הבשר, זנחתי גם את הרעיון ההזוי הזה. לעומת זאת את הפרה אי אפשר להשאיר בערוגת החסה. אז מה עושים?

הבאתי שרפרף קטן. התיישבתי מול כבודה והקראתי לה פרקים מהתנ"ך ובמיוחד מעשרת הדיברות המוקדשים לפרות:-

- א - "לא תנגסי בערוגת רעך"
 - ב - "לא תאביסי בטנך בפרי שכנך"
 - ג - "יהי כבוד צנון חברך יקר לך כצנונך"
 - ד - "לא תעני ב-מו-מו-מו' על כל פניה אליך"
- וכן הלאה.....

כשעה ישבתי מולה בקראי פרקים אלה והיא, מביטה בי בעיניים גדולות ועצובות.... והמשיכה לאכול מגני. קמתי ממקומי ונגשתי אליה באיטיות ולחשתי באזנה את גודל כאבי על אבדך ערוגת החסה. היא נרתעה מפני והחלה צועדת באיטיות אך בבטחה עמוק אל תוך ערוגות הירק.

לא לכך פיללתי!! דמי החל רותח בי וכעת הרמתי קולי על הגברת הכבודה ובמילים שאינן משתמעות לשתי פנים, הסברתי לה את מקומה בגני. כלומר "מקומך איננו כאן, מצטער".

מעל לראשה החל להורצר סימן שאלה שהלך וגדל עם השניות החולפות.
הרמתי ידי והצבעתי על הכוון שברצוני שתלך והיא, הבינה כנראה והחלה צועדת באיטיות נונשלאנטית ומעצבנת ברמות. התאפקתי, כאמור בספרנו הקדוש "ויתאפק המן" אך האיטיות שבהילוכה השחצני שיגעה אותי.

הרמתי מקל מצוי בתקווה שהיא תבין ואני לא אזדקק לשימוש בו.
טיפשה היא לא, מסתבר, ואכן פנתה ויצאה את השער הקטן.

שלחתי אחריה מבט מהורהר ואיחלתי לה את כל הטוב שבעולם שהרי אך בטבעם של פרות נהגה ולמעשה אינה יכולה אחרת.

המזור שבדבר הוא שכל הארוע עדיין לא עורר בי את הטבע הקאניבלי שבי ובבשר עדיין איני נוגע.

לעומת זאת עלתה בי שוב האמונה הקדושה שפרות קדושות נועדו לשחיטה, ויפה שעה אחת קודם.

ש י ר ת ה נ ו ע ר

שירה הנוער, שיר עתידנו
שיר התחדשות, בנין ועליה

ניקוי האורות...

ב'אחד האמשים' כפי שנהג לכתוב אפרים קישון הגדול
או שמא היה זה אפילו היום בבוקר, או ממש רק אתמול
ניגש אליי חמור ותיק ובעל זכויות ועל אוזני הקרויה לחש:
שמע ידידי... חייבים לעשות פה "פריש-מיש" להתחיל הכול מחדש...
לאן שלא תביט ממש מכול פינה
עולה ריח מסריח של רקבון וצחנה...
"הגיע הזמן" הוסיף "לגשת לניקוי אורות כללי ללא עיקובים והיסוסים
אם כי ייתכן - נאנח לרגע - שכבר אחרנו את הרכבת ולא נותרו יותר סוסים"...
"אז מה אתה מציע? שאלתי מופתע מאוד משינוי הגישה
"במה תועיל אורווה נקיה, מצוחצחת, ואפילו חדשה
שאליה ישובו כול הנגועים שגרמו במזיד לעיפושה?"...
"כנראה שלא ירדת לסוף דעתי...או שלא הסברתי את עצמי באופן ברור...
את הניקיון צריכים אנחנו כדי שהמגפה לא תמשיך ותפגע בכלל הציבור!
שהולך שולל בידי מוציאי דיבה, הולכי רכיל, ומאחזי עיניים
שבחרו כביכול לחשוף טפח, אולי כדי להסתיר טפחיים...
חובה שכול מי שידו הייתה קשורה למעשה
לא יוכל להסתרר מאחורי שום תירוץ ו/או מחסה
יואיל להניח את המפתחות - אפילו בבושת פנים...
לא לפני שהוא מתחייב - להשיב מכיסו את סך כול המזומנים
שעלתה לקופה הציבורית מעשי ידיו הנמהרים וחסרי האחריות!
ומין הזין - לדעתי - לפרסם גם דבר התנצלות...
יש טקסט נהדר המופיע בכתובים מן המקורות
והוא נאמר סמוך לתפילת "כול נדרי" כוידוי בימי הכפרות..."

אֲשַׁמְנוּ. בְּגִדְנוּ. גָּזְלָנוּ. דָּבַרְנוּ לְפִי:
הָעוֹיֵנוּ. וְהִרְשַׁעְנוּ. זָדְנוּ. חָמְסְנוּ.
טָפְלָנוּ שֶׁקֶר יַעֲצֵנוּ רָע. כָּזַבְנוּ. לָצְנוּ.
מְרִדְנוּ. נֶאֱצְנוּ. סָרְדְנוּ. עוֹיֵנוּ. פִּשְׁעֵנוּ.
צָרְדְנוּ. קִשְׁינוּ לְעָרְף: רִשְׁעֵנוּ. שְׁחַתְנוּ.
תַּעֲבָנוּ. תַּעֲתֵעֵנוּ:

אבי

לכל ישוב יש שם

רעיון הפינה הובא מ-"כוון חדש" - עלון וותיקי הגליל
עם המון תודה לאראלה מיראון האחראית לפינה זו

והפעם קיבוץ ברעם

ברעם הינו קיבוץ מזרם הקיבוץ הארצי, השוכן בהרי מרום הגליל, על גבול הלבנון וגובהו 725 מטר מעל פני הים.

הקיבוץ נקרא על שמו של יישוב יהודי קדום שראשיתו לכל הפחות בימי בית שני ואחריתו בתקופה הממלוכית עד נודע בשם כפר ברעם. בתקופה העות'מנית היו תושבי הכפר נוצרים מארונים. במלחמת העצמאות פונו תושבי ברעם בצו צבאי, ולא הורשו לחזור אליו לאחריה. הקיבוץ הוקם על אדמות ברעם.

בתאריך ה-14 ביוני 1949 עלו לקרקע מייסדי הקיבוץ, יוצאי שלוש הכשרות של תנועת השומר הצעיר מישראל, רומניה וצ'כסלובקיה, וכן יוצאי חטיבות הפלמח: יפתח, הראל וחטיבת הנגב.

ברעם היה הקיבוץ האחרון שהעביר את ילדיו מהלינה המשותפת, שכללה שינה בבתי-ילדים בקיבוץ, ללינה משפחתית, שבה ישנים הילדים בבתי ההורים. המעבר התרחש ב-1997.

כיום, מונה אכלוסיית הקיבוץ כ-250 חברים ובנוסף עוד 200 נפש אשר אינם חברים, רובם ילדי חברים.

קיבוץ ברעם הוא בין הקיבוצים האחרונים שאינם מופרטים כלל, יש בו חדר אוכל קיבוצי גדול ופעיל, מכבסה קיבוצית וכן שרותי חינוך ובריאות משותפים.

The art of fart

דוד אלמן /

אחת הבעיות המטרידות מאד את סוכנויות החלל למיניהן ומבלי יוצא מן הכלל היא "הפרחת יונים בחלל".

למי שאינו מתמצא במדעי החלל "להפריח יונה" פרושו "להפליץ". לאחר שנתגבר על כל התוויות והדעות הקדומות שיש לנו סביב מילה זו ונמשיך ונחקור את העניין נגלה שאכן הבעיה היא רצינית במיוחד.

ראשית כדי להבין את הבעיה עלינו להבין את הדינמיקה של ה-"פלוץ". "להפליץ" פרושו לשחרר אוויר בבת אחת או במתינות.

הכמינו זכרונם לברכה היו נותנים בהם סימנים: "אברווים", "צבי", "יוסוף", "פלאאטה" ועוד.

אדם המרחף בחלל אינו יכול סתם ככה להפליץ מאחר והדבר מהווה כוח סילוני הדוחף אותו לכוון מסויים. הכוון נקבע על פי הכוון של פי הטבעת ברגע ההפלצה. מדעני החלל שברו את הראש במשך שנים ולבסוף הגיעו למסקנה ש...

If you can't beat them, Join them!

אמרו ועשו. ישבו טובי המוחות וחישבו חישובים של אנרגיה, תאוצה, ראקציות וכו והגיעו לאלגוריתם מושלם המאפשר לאסטרונואוט לנצל את אותו כוח הדף של הפלוץ, כדי לנווט בחלל. לא פחות !!

כל אשר עליו לעשות הוא לכוון את אחוריו לכוון הנגדי לתנועה המבוקשת, לשחרר פלוץ מתאים ואת השאר תעשה האינרציה.

המדענים אשר העלו את הרעיון ממחשבה לביצוע, מעומדים כעת לפרס נובל למדע.

ואם עדיין לא ברור לכם מי הם אותם מדענים, ארמוז לכם כך.....

לא מדינה נידחת - לא משק מפוקפק

הארץ מתפתחת - בצעדי ענק.

זה עסק יסודי! - מספיק עם סנטימנטים!

הראש היהודי - ממציא לנו פטנטים!

למן התנאים ועד הדווקאים

עוד לא היה מן דור כזה של ממציאים!

קחו למשל - המצאה יוצאת מן הכלל, כמו.....

.... וכאן נכנס הפטנט החדש המבוסס על "The art of fart"

נוסטלגיה זה לא מה שהיה פעם Nostalgia Ain't what it used to be

זוכרים את צעצועי גמדא?
הינה משהו מהאינטרנט - תודה למיה בן-חנוך על המציאה

2,200.-
ש"ח !!!

ועל זה נאמר בויקיפדיה:-

גמדא היה מותג דגמי מכונניות שיוצר לסרוגין משנת 1958 עד שנות ה-70 במפעל היציקות "הבונים" בקיבוץ כפר הנשיא. בראשית דרכו ייצר המפעל את המכונניות מקרטון וב-1961 עבר לייצור דגמים ממתכת. חלק מהדגמים נוצרו בדמותם של רכבים שהיו נפוצים באותה העת בישראל, ובהם רכבי צה"ל, משטרת ישראל ואוטובוסים של אגד. באמצע שנות ה-60 הפסיק המפעל לפעול לאחר שלא עמד בתחרות עם דגמי המכונניות המיובאים, אך ב-1967 נפתח מחדש, בשם "גמדא כור אקספורט" בשותפות עם קונצרן כור ועם החברה האמריקאית קרגסטן. פס הייצור שכונה "סברא" יועד הפעם לייצוא, והוא התמקד בדגמי מכונניות אמריקאיות (אך ייצר גם דגמי "חיפושית"). במהלך שנות ה-70 נקלע המפעל לקשיים כלכליים ונסגר. כיום נחשבים דגמי "גמדא" ו-"סברא" לפריטי אספנות שמחירם עשוי להגיע לאלפי שקלים!!!

אודות "כל סוטה"

הקדמה והיסטוריה

"כל סוטה" נוסד בתאריך 5 לנובמבר 1976 ע"י משה בן-חיים ז"ל, מוטיקי היישוב, ודני נמלי, ייבדל לחיים ארוכים, מוטיקי הדור השני. כוונת המייסדים הייתה לתת במה חופשית וללא תלות בממסד הקיבוצי דאז, כשקהל היעד בראשית העיתון, היו בני המשק שלא כל-כך הסתדרו עם המערכת.

שנת 1982 ואילך הייתה שנת פריחה לעיתון הודות למלחמת לבנון הראשונה הידועה בשם "ש.ל.ג.". רבים מבני הקיבוץ נלחמו בשורות צה"ל במלחמה ההיא. "כל סוטה" נתן לרבים מקום לשחרר לחצים שהצטברו ואיימו לפוצץ נפשות!

"כל סוטה" היום

בעקבות מותו ללא עת של עיתון הקהילה "דברי הכפר" נוצר צורך במקום להתבטאות. תחילה נוצר עיתון המשך ל"דברי הכפר" בשם "בימקום" אבל מהר מאד היה ברור שזה לא עונה על הצרכים. נעשה נסיון להחיות את "כל סוטה" והנסיון הצליח בגדול כאשר רשימת הדיור היום, לאחר 6 חודשים בלבד, עומד על 179!!

עיקרי העיתון (מעודכן ליום 16/9/2016)

עיתון "כל סוטה" הינו עיתון בלתי תלוי ובלתי מצונזר (פרט לסייגים אחדים שיפורטו בהמשך).

פרוש המילה "סוטה" הוא אדם המוכן לסטות מהתלם כדי להביע את דעתו אמיתית (שלו).

חשיבותו של סעיף זה נובעת מכך שהמילה "סוטה" נלקחת לעיתים תכופות כ-"סוטה מין". שלושה שנרשמו, ביקשו להסיר את שמם עקב השם עצמו.

קהל היעד של העיתון הינו כל מי שיש בליבו הרגשה של קשר לקיבוץ כפר-הנשיא ללא הבדל גיל, מין, צבע, מקום מגורים. למעשה לא ידוע על מישהו שאינו מתאים.

לא יתקבל **חומר אנונימי!!!** מי שאינו מוכן לעמוד מאחורי המילים שלו, מילותיו תשארנה אצלו בבית!

לא תהייה **צנזורה** פרט למקרים של פגיעה אישית על ידי קללות אישיות או רכילות אישית!! יחד עם זאת יש להדגיש שבמידה ומישהו נפגע מכתבה שאיננה אישית, תהייה פגיעה זו באחריותו של הנפגע בלבד! (המלצה: שיתבונן במראה)

חומר שהועתק ממקור אחר ואפילו רשום המקור, לא יפורסם אלא אם כן החומר נועד לתגובה צמודה של מביא הכתבה, ויכלול תגובה זו.

עקב הצורך לוודא את כל האמור עד כה, יתקבלו פרסומים בשפה העברית והאנגלית בלבד!

הכוונה להוציא את העיתון **בבוקרו של כל יום שישי**, כשכוונות לחוד ופרקטיקה לחוד, כאשר בפועל העיתון מתפרסם בכל חמישי בערב.

אריה נמלי

About "Kol Soteh"

Preface and History

"Kol Soteh" was established on 5th November 1976 by Moshe Benhaim (Rest in peace), one of the founding members of the kibbutz, and Dani Namali (Long may he live), one of the first of the 2nd generation. The purpose was to present an independent, free of official regulations, a kind of "Hyde park corner", the target audience being the 2nd generation who were having a hard time coping with Kibbutz way of life at the time.

"Kol Soteh" today

Due to "Divrei Hakfar"s untimely death there became a need for a place of expression. First there was the "Bimkom" magazine but it was obvious that it didn't fill the bill. A trial resurrection of the old "Kol Soteh" proved a success as only six months later there are already 179 on the distribution list!!

Main principles of "Kol Soteh" (as of 16/9/2016)

"Kol Soteh" is an independent uncensored magazine (short of a couple of points explained later).

The word "Soteh" or ("Deviant") is anyone who can deviate from the daily rut and say his mind.

The importance of this paragraph is due to the fact that "Soteh" is mostly taken as "Pervert" and a sexual one at that!!. Three have already asked to be taken off the list for that reason.

The magazine is directed at anyone who feels any kind of connection to Kfar-Hanassi, no difference of age, sex, color, location, in fact there is no one, at the current time, who is not a potential.

Anonymous material will not be accepted!!!! Anyone who is not prepared to stand behind his views will have his views stay at home!

There will be no censoring except for personal attacks with curses or personal gossip!! To that is added that anyone who is hurt by an article that is not one of the above, should take responsibility for his feelings. (advice... look in the mirror)

Material copied from an external source even if the source is known, will not be accepted unless it is a base for the individual to express himself over it.

Due to the need for making the above work, materials will be ccepted in Hebrew and English languages only!

The idea is to publish "Kol Soteh" every Friday morning, where in practice the magazine is published every Thursday evening.

David Ellman